

Naproti tomu prve uvedené úmluvy lze sjednat i při trhovách smlouvách obchodně právních.

Poznamenatí sluší, že úmluva odstoupení od smlouvy pro případ, že kupující nebo prodávající do určité doby nesplní své závazky, je přípustná, byť i náš zákon občanský i obchodní se o ní výslovně nezmiňoval. Plyne totiž z obecných předpisů právních.

Naproti tomu má slovenský obch. zák. speciální ustanovení o právu jedné nebo druhé strany, odstoupiti podle své libosti od takové smlouvy, v §sech 364—367. Podle § 364 slov. obch. zák. platí, jestliže strany umluvily, že prodávatel může libovolně od smlouvy odstoupiti, že byla smlouva uzavřena s výminkou rozvazovací. Právo odstoupení nutno, není-li jinaké úmluvy, vykonatí do 3 dnů od uzavření smlouvy. Dle §u 365 pozbývá v případě vykonání tohoto práva smlouva své účinnosti. V tomto případě je kupitel povinen trhovým předmět, prodávající pak trhovou cenu vrátiti. Nevrátí-li se trhovému předmět vůbec nebo jen ve zhoršeném stavu, může prodávající žádati o náhradu škody. Podle §u 366 nemůže prodávající uplatňovati právo odstupu proti osobě třetí, jež věc bona fide od kupitele nabyla; má tu pouze nárok na náhradu škody proti kupujícímu. Dle §u 367, bylo-li umluveno právo odstupu ve prospěch kupujícího, může též uplatňovati toto svoje právo v téže lhůtě, jako prodávatel, avšak jen s podmínkou, že může kupní předmět vrátiti právě v tom stavu, v jakém ho převzal).

IV. Z vylíčeného možno, pokud jde o schematické nastínění vzájemného poměru mezi ustanoveními občanského a obchodního zákona o trhově smlouvě či vzájemných rozdílech ustanovení těchto zákonů, učiniti toto resumé:

Rozlišovati v dané věci lze:

1. normy občanského zákona, jež jsou sice dány jen pro občanskoprávní trhovou smlouvu, a jimž odpovídající normy obchodní zákon nemá, ale které sluší, a to nehledíc k ustanovení článku 1. obch. zákona, aplikovati i na trhovou smlouvu obchodně právní;

2. normy občanského zákona, které platí jen ohledně trhově smlouvy občanskoprávní, a jež nelze na obchodněprávní trhovou smlouvu vůbec aplikovati.

3. normy občanského zákona o trhově smlouvě, na něž (jakožto pro prodávatele příznivější) se obchodní zákon v korespondujících ustanoveních o trhově smlouvě obchodněprávní výslovně odvolává;

4. normy obchodního zákona, jež jsou sice dány jen pro obchodněprávní trhovou smlouvu, ale jichž lze analogicky aplikovati — v nedostatku příslušných norem občanského zákona — i na občanskoprávní trhovou smlouvu;

5. normy obchodního zákona, vztahující se toliko na trhovou smlouvu obchodněprávní (a to v prvé řadě speciální normy obch. zák. o trhově smlouvě, a dále i všeobecné normy, jež platí i stran jinakých smluv, jsoucích obchody, pokud ovšem nemají povahy výjimečného ustanovení, jež analogicky rozšiřovati nelze, jako ku př. čl. obch. zák. 323), jímž korespondující normy má občanský zákon, a jež — vůči těmto normám — zásadních rozdílu nevykazují;

6. normy obchodního zákona, jež se vztahují toliko na trhovou smlouvu obchodněprávní a jež se v zásadních směrech odlišují od obdobných norem občanského zákona.

Z vylíčeného vysvítá, že jest pouze několik norem, jež možno řaditi pod kategorii sub 6., čili že mezi ustanoveními občanského zákona s jedné strany a obchodního zákona s druhé strany není — nehledíc k těmto několika normám — rozdílů povahy zásadní. Většinou jde při rozdílech, jež jeví normy obch. zák. o trhově smlouvě vůči obdobným ust. obč. zák. pouze o větší pružnost a přizpůsobení se obchodnímu životu. Pokud arci nejde o předpisy kogentní povahy, mohou smluvní strany výslovně ujednatí i při trhově smlouvě občanskoprávní jednotlivosti, odpovídající speciálním ustanovením obch. zák. o trhově smlouvě. Ovšem to předpokládá výslovné, zvláštní ujednání stran. Při vylíčení rozdílů mezi obojími normami šlo nám o normální případ trhově smlouvy, bez těchto zvláštních výhrad.

Z ustanovení osnovy občanského zákona o trhově smlouvě lze patrně, že »komercialisace« příslušných ustanovení občanského zákona, provedená z veliké části již III. dílčí novelou, má býti ještě vyšší mírou provedena v příštím občanském zákoně. Z toho ovšem nenásleduje, že by snad stala se zbytečnými speciální ustanovení obchod. zák. o trhově smlouvě; dualism trhově smlouvy občanskoprávní a obchodněprávní má svoje vnitřní odůvodnění a odpovídá potřebám obchodního života. Bude však nutno přistoupiti — a to paralelně s reformou občanského zákona — k revisi dosavadních ustanovení obch. zák. o trhově smlouvě a — v rámci reformy celého obchodního zákona — upravití je podle potřeb a přání moderního života obchodního.

Mezinárodní kriminalistický kongres v Praze v srpnu 1930.

Mezinárodní kriminalistický kongres schází se v pětiletých obdobích, aby řešil naléhavé otázky trestního práva a vězeňské administrativy. Kongresu zúčastňují se zástupci všech kulturních států světa. Poslední (devátý) kongres, který se konal v roce 1925 v Londýně, přijal pozvání vlády československé, aby příští (desátý) kongres byl konán v roce 1930 v Praze.

Pražský kongres stanoven na dny 25.—30. srpna t. r. K účasti na sjezdových pracích budou připuštěni oficiální zástupci vyslaní vládami, členové parlamentu a národních akademií, universitní profesori a docenti, konceptní úředníci ministerstva spravedlnosti, vnitra a zahraničních záležitostí, úředníci vězeňští, soudcové, advokáti a zapsaní obhájci ve věcech trestních, delegáti a členové společnosti pro právo trestní a vězeňství a společností pro ochranný dozor, členové přípravného sjezdového výboru, významní odborníci ve věcech trestních a vězeňství, jakož i jiné zvláště pozvané osobnosti.

Sjezd připravuje Mezinárodní komise pro právo trestní a vězeňství se sídlem v Bernu (Švýcarsy).

Kongres se dělí na čtyři sekce podle povahy otázek, které budou podle programu probírány, totiž: 1. sekce: zákonodárství, 2. sekce: správa, 3. sekce: prevence, 4. sekce: mládež. Aby byla připravena diskuse v sekcích, byly vyžádány posudky o těchto otázkách od osob vybraných Mezinárodní komisí pro právo trestní a vězeňství.

Tyto přípravné práce budou zdarma zaslány podle možnosti ještě před sjezdem všem účastníkům, kteří zaplatili příspěvek stanovený na 25 zlatých franků. Rovněž bude jim zaslán výtisk publikací sjezdových, jakmile vyjdou.

Osoby výše uvedené, které si přejí zúčastnit se kongresu, nechť se obrátí na místního pokladníka komitétu, p. Jana Schmidta v Praze IV., ministerstvo spravedlnosti, a zašlou mu zároveň příspěvek (25 zl. fr.) šekem nebo poštovní poukázkou.

O další informace lze dožádati čs. vládní delegáty v Mezinárodní komisi pro právo trestní a vězeňství, univ. prof. Dr. Augusta Miřičku, Praha XVI., Dienzenhöfferovy sady 6. nebo min. radu Dr. Emila Lányho, Praha IV. ministerstvo spravedlnosti.

SPOLKOVÉ ZPRÁVY.

REFERÁT:

Odbor Plzeň, spolku notářů československých svolal květnovou měsíční schůzi do Klatov jednak z důvodu, aby oplatil zájezdy kolegů této oblasti do Plzně, jednak aby s nimi projednal některé otázky týkající se krajských soudů v Klatovech a Písku. Z obvodu krajského soudu v Klatovech dostavili se téměř veškerí, z obvodu plzeňského mnozí a z obvodu Píseckého někteří kolegové, takže účast přítomných byla 16 členů.

Starosta sdělil s přítomnými výsledek zákroku u presidia krajského soudu v Plzni, a odpověď presidia krajského soudu v Klatovech. Usneseno, domáhati se tak příznivého vyřízení, jakého se dostalo v Plzni.

S radostí konstatujeme, že odbor Plzeň plní úkoly stanovami mu vytčené k prospěchu svých členů.

Z E D N E

Odkazy ve prospěch důležitých úkolů. Česká zemská komise pro péči o mládež v Čechách žádala roku 1927 zvláštním přepisem pány notáře, aby při vyhotovování posledních vůlí laskavě působili na klienty, by pamatovali odkazy na její důležité úkoly. Připomínajíc uvedenou žádost, doporučujeme tuto instituci k všemožné podpoře. Při té příležitosti je jistě na místě promluvit aspoň několik stručných slov o České zemské komisi. Jest to tím význačnější, neboť tato nejdůležitější korporace na poli sociální péče o mládež nepěstovala nikdy hluchnějšího upozorňování na sebe, jsouc přesvědčena, že její úsilovná a poctivá práce promluví nejpřesvědčivěji a nejvýmluvněji svými výsledky.

Česká zemská komise vznikla v Čechách již před 22 lety. Vznikla za starého Rakouska z popudu několika obětavých vlastenců a pracovníků, kteří vědouce, že z rukou rakouské vlády nelze čekat žádné upřímné podpory, sáhli k svépomoci.

Jen ten, kdo sám na tomto poli pracoval, dovede si představit úsilovnou námahu těchto obětavých pracovníků, kteří museli vytvářeti od základu a takřka po haléřích sbírat, aby mohli vytvořit aspoň nejpříznivější podmínky a předpoklady pro péči o mládež.

A práce jejich se zdařila. Zdařila se, poněvadž byla nesená nezdolnou vůlí a hlubokou vírou v lidstvo. Dnes, bohudík, Česká zemská komise stojí pevně vybudována, podporujíc a současně opírajíc se o 214 Okresních péčí o mládež, které rozvíjejí úspěšnou a blahodárnou činnost po venkově a probouzejí lásku k dítěti. Takřka z ničeho bylo založeno 17 kolonií pro mládež a 17 ústavů odborných, z nichž dosud Česká zemská komise vydržuje: pro mravně úchylné hochy Výchovnu v Ledcích-Šternberku, pro mravně úchylné dívky Výchovnu v Dobřichovicích a v Jilemnici a pro dorost učňovský a studenty dva útulky v Praze. Nyní otevřela Masarykův dětský domov v Novém Světě, který je určen pro sirotky z území

sníženého. Dále založila i přestupkového soudu Úřadovnu pro péči o mládež. Takové úřadovny jsou zřízeny u řady Okresních péčí o mládež a velmi dobře se osvědčují. O další práci České zemské komise a její součinnosti téměř ve všech oborech péče o mládež nelze se zmiňovati v tomto stručném přehledu.

Poměry, naplněné dosud stíny z rozvratu válečného, vyžadují bohužel mnohem většího počtu ústavů, než dovolují dnešní hospodářské podmínky. Stát sám nemůže zdolat všech úkolů sociální péče bez součinnosti dobročinnosti soukromé. Proto nutno všemi silami podpirati Českou zemskou komisi a pomáhati jí ve zdolávání těžké sociální bídě. Jen tak dopomůžeme ke konečnému ozdravení československého národa.

Nová praxe v soudním komisařství. Bylo nám sděleno, že mnohé soudy dávají pořizovati inventáře, odhad nemovitostí i při pozůstalostech se značným jměním a to nejen na venkově, nýbrž i v sídlech sborových soudů soudní kanceláří, ačkoliv to odporuje čl. 12. zákona ze dne 13. června 1923 číslo 123 Sb. z. a nař.

Žádáme proto všechny kolegy i z obvodu jiných komor co nejsnažněji, aby co možno nejdříve takovéto případy s udáním soudů, data a čísla usnesení oznámili notářské komoře pražské, která ve věci té hodlá podniknouti akci, aby se případy podobné neopakovaly.

Aktuáři soudní. U okresních soudů přidělují se nyní aktuáři soudní jako síly konceptní. Některé soudy domnívají se, že aktuárům těm může býti svěřováno i projednání pozůstalostí.

Činnost aktuárů není dosud přesně stanovena, neboť o působnosti jejich bude vydán zvláštní zákon. Žádáme proto, aby jednotlivé případy použití aktuárů při projednání pozůstalostí byly nám sdělovány.

Nový notářský řád. Jak jsme již sdělili v předešlém čísle, vyžádáno bylo o návrhu nového notářského řádu dobrozdání Nejvyššího soudu a delegace advokátních komor. Dobrozdání Nejvyššího soudu již došlo a čeká se nyní na dobrozdání advokátních komor. Jakmile se to stane, bude svolána poslední anketa za účelem definitivního upravení znění osnovy.

Z Úřadovny A Všeobecného pensijního ústavu v Praze.
Nárok na státní příspěvek podle § 176. pens. zák. Ministerstvo sociální péče vydalo ke svému výnosu ze dne 18. II. 1930 č. j. 1149/IV/3-1930 připomínku, v níž praví, že »sice nečiní námitek, aby aktivní pojištěnci předkládali průkaz o státním občanství až při nápadu důchodu, že však budou pojištěnci ti nuceni prokázati své státní občanství nejen ke dni nápadu důchodu, nýbrž i ke dni 30. VI. 1930, neboť dle názoru ministerstva sociální péče je materiálně právní podmínkou pro přiznání státního příspěvku získání čs. státního občanství nejpozději do 30. června 1930«. Pojištěnci aktivní proto mohou, nemusí však dokládati své podané žádosti osvědčením o státním občanství nyní, tím méně však do 30. VI. 1930, jak nesprávně bylo v některých denních listech uvedeno, nýbrž jsou povinni tak učiniti teprve při nápadu důchodu, kdy ovšem musí prokázati, že získali státní občanství čsl. již nejpozději do 30. VI. 1930.

Zasláno.

Slovutnému panu notáři Eduardu Ledeckému v Novém Strašecí. K 25letému jubileu notářského úřadování v Novém Strašecí blahopřeje s přáním zdraví a ke cti pro další léta
Ant. Bartůněk, sollicitátor.

Notářský koncipient

přijme se pro notářství ve východních Čechách. Nabídky s udáním praxe a požadavků pod značkou: »Pilný a svědomitý« do adm. t. 1.